

ODVJETNIK
VEDRAN PODLIPEC
Zrinjevac 16,
10000 Zagreb
Republika Hrvatska

Tel: +385 1 4828559
Fax: +385 1 4811989
E-mail: odvjetnik.podlipec@inet.hr

Zagreb, 23.02.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT
21000 SPLIT

Na broj: St-630/18

RAZLUČNI VJEROVNIK:
INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK:
Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

P R I J E D L O G

razlučnog vjerovnika po čl. 118. st. 8. i 9. OZ-a

VTS je dana 20.2.26. u e-komunikaciji objavio svoju odluku PŽ-4890/25 od 28.1.2026, a u kojoj je u točki 14. i 17. između ostalog naveo da naslovni sud u ponovnom postupku preispita okolnosti oko prijedloga stečajnog vjerovnika Josipa Šarka za odgodom namirenja razlučnog vjerovnika, a sve obzirom na njegove pokrenute postupke P-5/19 pred naslovnim sudom i P-341/20 pred OGSZG.

Razlučni vjerovnik se kao i do sada protivi odgodi namirenja, jer Josip Šarko nije učinio vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje sukladno čl. 118 st. 3. OZ-a, a što će detaljnije obrazložiti na drugoj strani ovog prijedloga.

Ukoliko naslovni sud ipak donese odluku o odgodi namirenja, te obzirom da i VTS u svojoj odluci od 28.1.2026 u točki 14. navodi da se radi o značajnom iznosu novca koji bi stajao na računu suda ili na javno bilježničkom pologu do okončanja postupaka P-5/19 pred naslovnim sudom i P-341/20 pred OGSZG, a što će trajati minimalno 10 g. jer je postupak P-341/20 pred OGSZG prekinut smrću troje tuženika, a nema rješenja o nasljeđivanju obzirom nasljednici vode parnični postupak oko ostavine, **to razlučni vjerovnik predlaže da sud sukladno čl. 118. st. 8. i 9. OZ-a donese odluku kojom će Josipu Šarku njegov prijedlog za odgodu namirenja tražbine uvjetovati davanjem primjerene jamčevine za štetu razlučnom vjerovniku koja će sigurno nastati zbog njegovog objesnog prijedloga za odgodom namirenja usmjerenom jedino da nanese štetu razlučnom vjerovniku.**

Naime, Josip Šarko je ucijenio razlučnog vjerovnika da će povući osporavanje tražbine i da neće ulagati žalbu na odluke o namirenju, ako mu osobno plati 1.200.000 EUR-a!

Kako naslovni sud sukladno uvjetima prodaje za svaku pojedinu dražbu u stečajnim predmetima određuje visinu primjerene jamčevine, to bi primjerana jamčevina za veliku štetu koja će sukladno dole navedenim dokazima, recesiji i nemogućnost ulaganja iznosa 4.128.484,16 eura na period od minimalno 10 g., trebala biti 20% od iznosa osporene tražbine kao garancija na naknadu štete sukladno čl. 118. st. 8. i 9. OZ-a.

ČINJENICE KOJE DOKAZUJU DA JOSIP ŠARKO NIJE UČINIO VJEROJATNIM POSTOJANJE RAZLOGA ZA OSPORAVANJE SUKLADNO ČL. 118 ST. 3 OZ, TE DA JE NJEGOV PRIJEDLOG USMIJEREN JEDINO DA NANESE ŠTETU RAZLUČNOM VJEROVNiku:

1. Sama činjenica da netko osporava tražbinu razlučnog vjerovnika koja se kao res iudicata temelji na pravomoćnoj sudskoj odluci i upisana je u javne knjige, mora svoje osporavanje sukladno čl. 118. st. 8 i 9. OZ-a jamčiti davanjem primjerene jamčevine za štetu, a sve obzirom da se i sukladno praksi ESLJP-a Jelčić Stepinac v. Hrvatska od 26.9.2023., Guðmundur Andri Ástráðsson v. Iceland od 1. prosinca 2020., Ryabykh v. Russia od 24. srpnja 2003., Brumărescu v. Romania od 28. listopada 1999., pravomoćna sudska odluka ne može više osporavati u nekom drugom postupku.
2. Pored navedenog, naslovni sud je u obrazloženju svoje odluke o namirenju od 04.02.2025. (u točkama od 9. do 15.), detaljno i jasno naveo zašto Josip Šarko nema pravo na osporavanje predmetne tražbine razlučnog vjerovnika, a pogotovo na prijedlog da se odgodi namirenje razlučnog vjerovnika.

DOKAZ: rješenje o namirenju naslovnog suda od 04.02.2025., u obrazloženju t. 9-15

3. Josip Šarko je već pokušao osporiti pravomoćne sudske odluke na kojima se temelji tražbina razlučnog vjerovnika, ali je pravomoćno odbijen od strane Općinskog suda u Splitu u prijedlozima za ponavljanje postupaka Pi-86/11, Pi-1015/11 i Pi-1112/11.

DOKAZ: uvid u spis Općinskog suda u Split Pi-86/11, Pi-1015/11 i Pi-1112/11.

4. Josip Šarko je već posebnom tužbom radi utvrđenja ništetnosti osporavao predmetnu tražbinu razlučnog vjerovnika, te je izgubio spor pred naslovnim sudom P-135/19 u kojem je utvrđeno da je predmetna tražbina istinita i stvarna. VSRH u rješenju poslovni broj Revd 4735/2022-2 od 15.veljače 2023., odbacio je kao nedopušten prijedlog podnositelja Josipa Šarko za dopuštenjem revizije po tom pravnom pitanju.

5. DOKAZ: pravomoćna odluka naslovnog suda P-135/19, uvid u spis suda P-135/19

6. Josip Šarko je pokušao i u prethodnom ovršnom postupku podnijeti prijedlog za odgodu ovrhe predmetne tražbine, ali mu je prijedlog odbačen kao nedopušten odlukom Općinskog građanskog suda Zagreb Ovr-3657/18 od 27.1.2020.

DOKAZ: odluka Općinskog građanskog suda Zagreb Ovr-3657/18 od 27.1.2020

7. Josip Šarko je iz obijesti pokrenuo treći spor radi osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika pred naslovnim sudom br. P-5/19, a koji je prekinut dok se ne okonča manipulativni spor kojeg je Josip Šarko pokrenuo pred OGSZG br. P-341/20 u kojem je tužio radi proglašenja ništetnim ugovore o cesijama koji su prethodili ugovorima o zajmu i pozajmicama pravomoćno utvrđenim kao valjanima u postupku naslovnog suda P-135/19, u kojima cesijama on nije sudjelovao, odnosno nije niti cedent, niti cesionar, niti cesus, pa nema niti aktivnu legitimaciju za takvu tužbu, jer takvu legitimaciju imaju samo cesijske ugovorne stranke. Svi ugovori o cesijama nemaju

niti jedan zakonski element da bi bili proglašeni ništetnim, te su sve cesijske stranke ugovora potpisale, konzumirale i nitko nije osporavao iste!

Također taj je spor nebitan za ovaj jer nije bitno tko je vjerovnik, već je bitno da li je tražbina stvarna i istinita, a što je potvrđeno sudskim odlukama.

Taj spor je prekinut jer su umrla tri tuženika, a kod jednog od njih još nema utvrđenih nasljednika koji vode parnicu oko ostavine i utvrđivanja nasljedstva.

DOKAZ: rješenje o namirenju naslovnog suda od 04.02.2025., u obrazloženju t. 9-15, rješenje o prekidu P-341/20 OGSZG

8. ESLJP je jasno u svojim odlukama Jelčić Stepinac v Croatia od 26.9.2023., Guðmundur Andri Ástráðsson v. Iceland od 1. prosinca 2020., naveo da se ne može ponovno osporavati pravomoćno presuđena stvar kao res iudicata jer se time povrijeđuje pravo na pravično suđenje po čl. 6 st. 1. Konvencije.

Jelčić Stepinac protiv Hrvatske (Veliko vijeće, 26. rujna 2023).

- **Pravna sigurnost zahtijeva poštovanje načela *res iudicata*** – to jest, pravomoćne i obvezujuće odluke ne smiju se ponovo preispitivati „kao prikrivena žalba“ samo zato da bi se jedan spor ponovno odlučivao.
- Preispitivanje pravomoćne odluke *ne smije biti samo način da stranka dobije drugu priliku za ostvarenje istog zahtjeva*, niti se smije koristiti kao zamjena za žalbeni ili drugi redovni pravni lijek.
- Domaći sudovi bi trebali *poštovati pravomoćne odluke* osim kada postoje **značajne i uvjerljive okolnosti** koje bi opravdale odstupanje od tog pravila; puka mogućnost da se o istom pitanju može drugačije razmišljati nije dovoljan razlog za ponovno odlučivanje.

DOKAZ: odluka ESLJP – Jelčić Stepinac protiv Hrvatske od 26.3.2023.

Guðmundur Andri Ástráðsson protiv Islanda (Veliko vijeće, 1. prosinca 2020.)

- Sud je istaknuo da se **rješenje koje su domaći sudovi donijeli s konačnim učinkom ne bi trebalo dovoditi u pitanje**, jer se time osigurava stabilnost i povjerenje u pravosudni sustav.
- *Res iudicata* znači da, kada rješenje postane pravomoćno (tj. kada više nema redovnih pravnih lijekova), ono više **ne može biti predmet ponovnog odlučivanja samo zato da bi se dobilo dodatno suđenje ili drugo razmatranje**.
- da **pravna sigurnost zahtijeva** da odluke koje su domaći sudovi donijeli konačno *ne budu lako poništavane*.
- da se **izuzetak od ovog pravila može dopustiti samo kada postoje značajni i uvjerljivi razlozi** – npr. radi ispravljanja temeljitih proceduralnih pogrešaka ili pravosudne nepravde.

DOKAZ: odluka ESLJP – Guðmundur Andri Ástráðsson protiv Islanda od 01.12.2020.

Stoga, sukladno praksi ESLJP-a, institut presuđene stvari kao temelj pravne sigurnosti stranaka u ostvarivanju prava koja proizlaze iz takvih pravomoćnih sudskih odluka, kao i institut odvojenog i prioritetnog namirenja takve tražbine razlučnog vjerovnika iz čl. 149 i 248 SZ, ima jaču pravnu snagu (*lex specialis*) od odredbi OZ iz čl. 117 i 118, na koje se Josip Šarko poziva, jer takva tražbina ne utječe na njegovo namirenje obzirom se on ne

namiruje iz nje i kod takve tražbine nema spornih činjenica, a što je uvjet da bi se primijenio čl. 117 i 118 OZ., odnosno ako takvu tražbinu netko osporava, mora mu se odrediti jamčevina za štetu koju evidentno nanosi!

Pored navedenog, tražbina razlučnog vjerovnika je prije ovog postupka bila predmet ovršnog postupka pred OGSZG u kojem Josip šarko **nije bio stranka i nisu je mogao osporavati**, a koje pravo je nepošteno dobio kada je ovršni spis pripojen ovom stečajnom. Stoga, predmetna tražbina je morala ostati na OGSZG ili u ovom stečajnom postupku izvan ikakvih procesnih prava vjerovnika Šarka, kao da se i dalje vodi na OGSZG u ovršnom postupku gdje je sud već donio rješenje o ovrsi koje je upisano u zemljišne knjige, a što potvrđuje i odluka VSRH br. Gr1-636/16 od 12.12.2016 u identičnom predmetu jer je i ovdje:

- stečajni postupak nad dužnikom otvoren rješenjem dana 3.3.17.;
- da je 1. rujna 2015. stupio na snagu Stečajni zakon;
- da je odredbom čl. 169. st. 6. do 8. SZ-a propisano da se postupci ovrhe i osiguranja po prijedlogu razlučnih vjerovnika koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka prekidaju, da će prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, da je sud koji vodi postupak ovrhe ili osiguranja iz čl. 6. tog članka dužan u roku od osam dana od dana otvaranja stečajnog postupka rješenjem utvrditi prekid postupka, oglasiti se nenadležnim i ustupiti predmet sudu koji vodi stečajni postupak;
- da je odredbom čl. 441. st. 1. SZ-a propisano da će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu tog Zakona dovršiti prema odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dok je odredbom čl. 441. st. 2. SZ-a određeno da se, između ostalog odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ-a iznimno primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu tog Zakona,
- da je odredbom čl. 98. st. 5. Stečajnog zakona, između ostalog, bilo propisano da će prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka;
- da je rješenje o ovrsi doneseno 2013. godine;
- da je 22.2.2013. pod brojem Z-9143/13, provedena zabilježba rješenja o ovrsi u zemljišnoj knjizi, dakle, da je provedena ovršna radnja kao i druge ovršne radnje sve do 2023. godine., pa nema mjesta iznimnoj primjeni odredbi čl. 169. st. 5. do 8. SZ-a u ovoj ovršnoj stvari u smislu čl. 441. st. 2. SZ-a, već je za postupanje u ovom predmetu, na temelju odredbe čl. 441. st. 1. SZ-a u vezi čl. 98. st. 5. SZ/96, nadležan Općinski sudu, kao sud koji je u vrijeme otvaranja stečaja nad ovršenikom već proveo ovršnu radnju zabilježbe rješenja o ovrsi u zemljišnoj knjizi i druge ovršne radnje kroz 10 g. provođenja ovrhe.

DOKAZ: odluka VSRH Gr1-636/16 od 12.12.2016

Slijedom navedenog razlučni vjerovnik predlaže da ukoliko sud prihvati odgodu namirenja razlučnog vjerovnika, odredi Šarku primjerenu jamčevinu od 20% od iznosa osporene tražbine kao garanciju za naknadu sigurne štete, a sve sukladno čl. 118 st. 8 i 9 OZ-a.

Ines Ljubičić
zastupana po: